

OSĄDZANIE (1) *sb n*

D sg osądzaniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Potępanie, pozbawianie zbawienia, skazywanie na piekło: Nie ku osądzaniu [*condemnationem*; potępieniu *Leop*; posądzeniu *WujNT*] mówię. Bo wprzod powiedziałem/ iżeście włercach náleznych *BudNT 2.Cor 7/2[3]*.

Synonim: potępanie.

Cf OSĄDZAĆ

JB